

Excuses na uitspraak

De bejegening van een inwoner in verband met zijn geaardheid door een sociaal onderzoeker van de gemeentelijke sociale dienst werd op initiatief van het CDA in het vragenhalfuur van de gemeenteraad behandeld.

Arie van de Groep haalde inleidend de toelichting van wethouder Alice Kok in de commissie Samenleving aan. „Hierin verklaarde de wethouder ondermeer dat het haar inmiddels duidelijk is dat de opmerking, ‘dat het beter zou zijn als de inwoner vanwege zijn geaardheid uit onze gemeente zou verdwijnen’ inderdaad door de sociaal onderzoeker gemaakt is, en - ik citeer - ‘dat die niet gemaakt had moeten worden’. De portefeuillehouder gaf ook aan dat zij na de gerechtelijke uitspraak met alle betrokkenen in gesprek gaat om te kijken naar passende maatregelen. Verder gaf zij aan dat zij persoonlijk aan de betrokkene haar medeleven en excuses ging aanbieden.”

De CDA-fractievoorzitter stelde hierop vast dat ook voor de wethouder vaststaat dat de gewraakte uitlating niet gemaakt had mogen worden en losstaat van de rechtelijke uitspraak. Vervolgens informeerde Van de Groep of Kok

al contact heeft gehad met de betreffende inwoner om daadwerkelijk persoonlijk haar medeleven en excuses over de opmerking over te brengen, zoals toegezegd.

Beloofd

„Na de gerechtelijke uitspraak op 26 maart wil ik met alle betrokkenen in gesprek gaan. Ook met de cliënt”, reageerde Alice Kok, die net als enkele weken eerder aangaf dat moment niet af te kunnen wachten. „Het bestuurssecretariaat heeft opdracht gekregen afspraken in te plannen.” De wethouder wil daarna niet alleen excuses overbrengen, maar ook in gesprek over hoe de betrokkenen de uitspraak en het voorbije halfjaar hebben ervaren, gaf zij aan. „Het wordt iets meer dan een simpel excuus.” Over dat dit door de cliënt en zijn advocaat als mosterd na de maaltijd gezien wordt, zei Kok. „Maar ik zie het meer als: beter later dan nooit. En ik heb het beloofd en dan ga ik het ook doen.”

Deze week werd bekend dat de uitspraak naar 7 mei verschoven is. De beslissing wordt echter pas daarna toegezonden. Dit betekent dat binnen twee weken na 7 mei meer duidelijk wordt.

Eveline de Jong-de Graaf (r.) stelt Rick Beukers voor aan de kinderen.

Spelend leren over verkeer

Deze week is het feestweek op de Peuterhof, het christelijk kindcentrum in Bunschoten. De week staat in het teken van verkeer en heeft daarom als titel ‘Jongleren in het verkeer’. Donderdagochtend kwam wethouder Rick Beukers (VVD) op bezoek om te kijken hoe het eraan toegaat.

De Peuterhof ziet er gezellig uit. Buiten zijn de kinderen vrolijk aan het spelen. Bij de ingang klinkt een vriendelijke begroeting. Binnen komt je meteen een gezellige sfeer tegemoet. Je hoort in de lokalen zachtjes de kinderen. Aan de muur hangt een grote plaat van de ark van Noach. De ruimte is gevuld met comfortabel meubilair en grote dierenknuffels. Door de hele opvang hangen slingers en op de gang staan meerdere voertuigen verspreid. Aan een deur hangt een rijmpje dat gaat over het verkeer. De kinderen zijn verkleed gekomen en er zit onder andere een stoplicht tussen. Er wordt een verhaal verteld over fietsen met tekenplaten van Nijntje. In een ander lokaal gaat één van de kinderen in een zelfgemaakte bus zitten. Ze heeft een hesje aan, een chauffeurspet op en een stuur van karton in haar handen. Andere kinderen mogen bij haar instappen en leren dat ze eerst in moeten checken voordat ze in de bus mogen gaan zitten. Daarna zingen de kinderen een liedje over oversteken. „Oversteken, oversteken. Stoeprand stop, Stoeprand stop. Kijk naar alle kanten,

kijk naar alle kanten. Stop, stop, stop. Stop, stop, stop.”

Een aantal kinderen is behoorlijk onder de indruk van het bezoek van de wethouder, andere kinderen behandelen hem als ieder ander en willen hem dolgraag Nijntje laten zien. De wethouder is enthousiast en geeft de kinderen een applaus na de liedjes. Hij vertelt dat hij die liedjes nog kent uit zijn eigen jeugd.

Manager en pedagogisch coach Eveline de Jong-de Graaf vertelt de wethouder enthousiast over het project terwijl ze doorloopt naar buiten. „We gaan heel speels met het onderwerp om. Op de leeftijd van twee tot vier jaar zijn kinderen net sponzen. Ze willen alles opnemen, maar ze kunnen nog niet alles begrijpen. We willen met dit project ook de ouders bewust maken van het feit dat jonge kinderen nog niet alles kunnen zoals wij. Wij kunnen bijvoorbeeld meteen stoppen na het rennen of verkeer in onze ooghoeken aan zien komen, maar kinderen kunnen dat nog niet.” Buiten in het gras naast het gebouw staan verschillende voertuigen. Een tractor, een Fiat Mini en een busje voor negen personen. Opeens klinkt er een harde toeter uit het busje en beginnen de kinderen te lachen. De kinderen kunnen op deze manier spelend leren en allerlei soorten voertuigen vanbinnen zien. De wethouder klimt in de tractor en als er ook een paar kinderen bij zitten, gaat het deurtje even dicht. Als

de deur even later weer opengaat, staat er een teleurgestelde peuter. Ze wilde eigenlijk wel een stukje rijden met de tractor, maar Eveline legt haar uit dat de boer de sleutels heeft meegenomen en dat ze deze keer even pech hebben. Het is mooi om te zien hoeveel vertrouwen de kinderen hebben in Eveline. Ze gaan in de opening van de tractor staan en laten zich zonder op of om te kijken zo in haar armen vallen. Nadat ook de wethouder uit de tractor is geklommen, gaan de kinderen terug naar het plein. Ze hebben vandaag hun eigen fiets meegenomen en gaan in volle vaart over het heuveltje. Op de grond staat een tekening van wegen en zebra-paden. Op het plein staan meerdere kleine speelgoedstoplichten. Hoewel de kinderen zich niets aantrekken van de zebra-paden, is het toch goed om ze er wel kennis mee te laten maken.

Beukers staat midden op het plein tussen de spelende kinderen en toont oprechte interesse: „Het is echt heel goed om kinderen op deze manier bewust te maken van het verkeer. Normaal zie ik alleen hoeveel geld er naar zo’n project gaat op papier, maar het is goed om bewust mee te maken wat hier gebeurt.” Hij is nog maar net uitgesproken of hij moet opzij stappen voor een meisje dat vanaf het heuveltje bijna over zijn tenen rijdt. Dit tekent het enthousiasme van de kinderen.

Hanneke van der Molen en Tanja Douwstra

Gezellige open dag bij Sprank. (foto: Jan Heuveling Gzn.)

Sprank opent deuren

Wie wilde ontdekken of vrijwilligerswerk bij Sprank iets voor hem of haar is, was zaterdag welkom bij Sprank tijdens de open dag van de zorg.

Welkom waren ook degenen die op zoek zijn naar woonbegeleiding, dagbesteding, thuisbegeleiding of die er meer over wilden weten. En de deuren stonden ook open voor buurt- of kerkennoten van de locaties van Sprank. In Bunschoten-Spakenburg stonden de deuren van de woonlocatie Stavoren, Op de Ree 252a, open.

De koffie stond klaar en iedereen kon op z’n gemak rond kijken en kennismaken met de bewoners en begeleiders. Zij leidden je graag rond en gaven antwoord op vragen. Er was ook allerlei informatiemateriaal beschikbaar. Sprank biedt mensen met een verstandelijke beperking ruimte om te wonen, te werken, te ontspannen en zichzelf te ontwikkelen in een christelijke woon- en leefomgeving.

De Stichting kijkt terug op een ontspannen verlopen open dag.

Boek over pracht van klederdracht

Bort Zwaan en Jeffrey van den Dikkenberg hebben een boek samengesteld over de laatste dames in klederdracht.

De titel van deze uitgave is ‘De pracht van onze klederdracht’, die dicht aansluit bij het foto-overzicht van de Spakenburgse Dagen

dat vier keer per jaar in deze krant verschijnt en ‘Toon de pracht van de klederdracht’ als titel heeft. Het boek wordt op woensdag 3 april in De Haven gepresenteerd. „Het is een eerbetoon aan de laatste vrouwen die de klederdracht trouw zijn gebleven. Ze dragen hun kleren met trots.”

Rick Beukers geniet van het samenzijn met de kinderen. (foto's: Hanneke van der Molen)